

Eleccions generals 2011 (20N)

Anàlisi de les notícies publicades dels cinc primers partits polítics, als cinc diaris amb més difusió a Catalunya, dels actes electorals durant la campanya de les eleccions generals 2011

Autor: Xavier Pajares

Sant Joan Despí, 17 d'abril de 2012

Índex

Període:	Del 4 al 19 de novembre del 2011
Diaris:	<i>La Vanguardia, El Periódico, El Punt Avui, El País i Ara</i>
Partits polítics:	PSOE-PSC, CiU, PP-PPC, ERC-Reagrupament-Catalunya Sí i ICV-EUiA
Registres analitzats:	479 notícies
Estructura:	Introducció Metodologia Inici campanya Anàlisi general: tractament de la notícia, dels candidats, dels partits, rigor, partidisme, desenvolupament, etc. Estadístiques - anàlisi (suma de tots els diaris, per diari i partit): Espai informatiu i número de notícies (actes) Ubicació informació: pàgina senar o parell Protagonista titular Protagonista fotografia Resultat eleccions 20N. Comparativa 2008 Conclusions finals

Introducció

L'anunci de convocatòria de les eleccions generals 2011 es va notificar el mes de juliol passat. El període de precampanya s'iniciava amb un marge de temps molt gran, de cinc mesos.

La situació política i econòmica del país i la pressió de la Unió Europea van fer necessari que el govern comunicés amb molta antelació quan se celebrarien les eleccions. El partit més important de l'oposició –PP– feia temps que ja havia adoptat mesures per desgastar el govern amb crítiques i atacs a la gestió, principalment, de temes econòmics i socials. Europa i els mercats financers tampoc no ajudaven a visualitzar una Espanya en bones condicions. La Unió Europea demanava mesures per lluitar contra el dèficit i l'atur i les agències de risc cada vegada puntuaven amb menys solvència la capacitat financera de l'Estat. Tot plegat, una situació que va fer que al govern de José Luis Rodríguez Zapatero només li quedés l'opció d'avançar al més aviat possible les eleccions.

D'altra banda, el partit al govern –PSOE– estava en un procés de canvi de líder, no només del secretari general, que es va produir a principi d'any, sinó també de l'elegit per encapçalar la candidatura a la presidència de govern.

Les dades macroeconòmiques no milloraven: l'atur era cada vegada més elevat; el dèficit de les comunitats autònomes no millorava, principalment perquè també estaven pendents de les eleccions als seus territoris; Alemanya i França fixaven els ulls en el control de despesa, i Espanya es veia abocada a modificar la Constitució per limitar l'endeutament en els pressupostos de les comunitats. El govern central també estava obligat a reduir despesa i replantejar tot el programa d'inversions en infraestructures que tenia previst. Es van imposar mesures de congelació de les pensions, reducció de salaris als funcionaris, contenció de despesa corrent, aturades a les ajudes de la llei de la dependència, etc. Moviments com el del 15M van començar a adquirir importància, bàsicament, per la proximitat de les eleccions.

Malgrat totes les mesures de correcció que es van prendre a Espanya, van ser mesos en què planejava l'amenaça de rescat per part de la Unió Europea, seguint els casos de Grècia, Irlanda i Portugal i la situació greu d'Itàlia amb el canvi provocat de president de govern.

Després de l'estiu i especialment en els darrers dos mesos abans de les eleccions i, provocat en part, segons les dades de les enquestes que confirmaven una victòria del PP en els comicis, el govern i l'oposició –amb la figura de Mariano Rajoy– acordaven establir una col·laboració directa que permetés el coneixement i el contacte amb la Unió Europea dels temes d'Estat a qui en aquelles dates ja es veia com a nou president del govern d'Espanya.

A Catalunya, al cap d'un any de les eleccions autonòmiques, la situació política era molt més relaxada, encara que les mesures de reducció de despesa en tots els àmbits (fins i tot en sanitat i educació), que el nou govern de la Generalitat s'havia vist obligat a prendre, feien que la situació social fos força complicada i hi hagués un descontentament generalitzat.

Metodologia

Realització d'una base de dades de totes les notícies publicades als diaris *La Vanguardia*, *El Periódico*, *El Punt Avui*, *El País* i *Ara* dels partits polítics PSOE-PSC, CiU, PP-PPC, ERC-Reagrupament-Catalunya Sí i ICV-EUiA, durant la campanya electoral (del 4 al 19 de novembre del 2011) per a les eleccions generals 2011.

Recollida d'informació seguint els següents paràmetres:

Nom dels diaris:	<i>La Vanguardia</i> , <i>El Periódico</i> , <i>El Punt Avui</i> , <i>El País</i> i <i>Ara</i>
Data de sortida:	Anotació del dia de publicació de la notícia
Ubicació:	Registre si la notícia està publicada en pàgina parell o senar o en totes dues
Número pàgina:	Anotació del número de pàgina de la notícia
Mida alçada:	Alçada en mm. de la notícia
Mida amplada:	Amplada en mm. de la notícia
Mida total:	Espai total en mm. de la notícia
Partit:	PSOE-PSC, CiU, PP-PPC, ERC-Reagrupament-Catalunya Sí i ICV-EUiA
Titular:	Registre del titular
Protagonista titular:	Nom del partit o líder del titular
Entradeta:	Registre de l'entradeta
Protagonista fotografia:	Nom del líder protagonista
Contingut informació:	Resum de la notícia
Cobertura de l'acte:	Assistència o no del periodista a l'acte
Parlen d'ells?:	En el contingut de la notícia, si parlen del seu partit o dels altres
Nom de la font:	Si s'especifica en la notícia alguna font externa
Observacions:	Registre del lloc de l'acte, alguna circumstància especial, etc.

Inici campanya

La situació del panorama polític català en les eleccions generals a Espanya es veu sempre influenciada, com és normal, pels esdeveniments espanyols i europeus.

L'encaix de Catalunya i el programa d'ajustos del govern de la Generalitat en l'últim any han estat un motiu de debat present en tota la campanya. La necessitat de recursos econòmics d'una Catalunya sempre solidària ha esdevingut, en més o menys mesura, una reivindicació dels diferents partits catalans.

Les forces polítiques van començar la campanya amb uns eixos que en fonamentaven l'estratègia de cara a la petició del vot, tot i que, com sempre, segons els esdeveniments i les enquestes i, també, en funció dels altres partits, aquests en van modificant l'enfocament i la prioritat.

La situació de partida i l'estratègia a l'inici de les eleccions dels cinc partits més importants de Catalunya va ser:

- PSOE-PSC: Com a partit de govern espanyol i fins fa un any també a Catalunya, va ser el més afectat per la situació econòmica. Ser al poder desgasta i més en aquesta època de crisi. Sabien que la seva situació no era gens fàcil. Tot just acabaven de nomenar el candidat i les enquestes no eren gens favorables. Es tractava de reduir la diferència de

vot amb el Partit Popular. El manteniment de l'estat de benestar era l'eix vertebral de la campanya.

- CiU: Es trobava que va obtenir uns bons resultats en les últimes dues eleccions, autonòmiques i municipals. Mai no havien estat tan favorables. Havien tornat a governar a la Generalitat després de set anys i havien assolit l'alcaldia de municipis com Barcelona i Girona, entre altres, on mai no havien governat. Tenien dos objectius clars, no els podia passar factura el desgast del govern català per les retallades i una vegada per totes, havien de ser la força més votada i amb el nombre més alt de diputats a Catalunya en unes eleccions generals. La necessitat d'un pacte fiscal i d'un concert econòmic amb l'Estat era clau.
- PP-PPC: L'objectiu, pràcticament assolit per les enquestes prèvies, era aconseguir arribar al govern a Madrid. Els interessa una campanya reposada, tolerant, dialogant, gens agressiva ni crispada. Cal insistir en la greu situació econòmica i en el problema de l'atur. En funció de l'evolució de la campanya, s'anirien determinant altres fites com la possibilitat de tenir una majoria absoluta en el Congrés dels Diputats.
- ERC-Reagrupament-Catalunya Sí: La situació interna d'ERC i les dades de les enquestes auguraven un panorama gens favorable. Renovats, aquest any, tots els màxims dirigents i el nomenament d'un candidat desconegut però amb una contrastada solvència amb motiu del lideratge a Barcelona de les consultes populars per la independència –moviment 10-J– i juntament amb la concurrència amb Reagrupament i Catalunya Sí, donaven a la coalició esperança per obtenir uns resultats més favorables dels que indicaven les enquestes. Independentisme i dret a l'autodeterminació serien els temes de campanya.
- ICV-EUiA: L'actiu més positiu va ser el nomenament d'un candidat amb una trajectòria molt solvent i contrastada. Partien d'una situació d'inici sota mínims, començant una nova etapa a Catalunya i també a Espanya, on comparteixen electorat amb IU i tenen afinitat amb el nou grup polític basc *Equo*. El manteniment dels drets socials, de l'estat de benestar i com afrontar la crisi d'una manera més equitativa seria el punt de partida per captar els vots.

Anàlisi general

El tractament per part dels mitjans de comunicació de la informació que genera un partit polític és diferent en cada mitjà. El que en principi pot ser molt obvi, de vegades sembla no ser-ho. Els matisos i subtileses són freqüents i és molt difícil de detectar pel lector no experimentat.

La línia editorial d'un mitjà està marcada i establerta, encara que sembla que només amb els adjectius a sota de la capçalera està tot definit. La pràctica automatitzada del dia a dia d'aquests hàbits, es veu reflectida en el producte final.

Sota la sospita que pugui tenir un lector, s'ha de demostrar amb paràmetres mesurables la certesa o no d'aquestes intuïcions i trobar aquestes percepcions que a vegades surten de l'inconscient.

Tot seguit, relaciono els titulars i les entradetes dels diferents mitjans per veure les diferències entre aquests.

Titulars negatius

*Carme Chacón s'oblida de Zapatero i **recorre a l'efecte Felipe González** (La Vanguardia, 5 nov.)*

*Rubalcaba **recorre a González** per mesurar-se amb Rajoy (La Vanguardia, 7 nov.)
L'expresident eleva **el to de mofa** contra el líder del PP abans del debat*

Duran dóna prioritat a la pobresa però no aclareix la taxa per a rics (El Periódico, 10 nov.)

*Esquerra reivindica **ahora** el legado del tripartito (El País, 10 nov.)*

*La formación defiende **ahora** el tripartito y critica los recortes (entradeta d'El País, 10 nov.)*

Els dirigents del PSOE coincideixen ara a reivindicar la figura de Zapatero (La Vanguardia, 13 nov.)

Visita al feudo del gran cacique (El País, 16 nov.) (referència a la Diputació Ourense)

*El Gobierno de concentración de Duran divide a CiU (El País, 17 nov.)
Pujol rechaza la idea del candidato*

Los argumentos de Duran se desinflan en la recta final de campaña (El País, 18 nov.)

El PP evita explicar cómo cambiará el texto de la norma (El País, 18 nov.) (referència a la llei de dependència)

Notorietat d'un fet per un diari que la resta no ho considera

Tots fixen el protagonisme en Duran i Lleida, però per *El País*, la notícia són els incidents:

*Duran pierde los nervios y luego rectifica (El País, 11 nov.)
El democristiano se encara con una periodista y con un empresario y se excusa por "no haber estado a la altura". Achaca su actitud al "cansancio" de la campaña*

I la resta dels mitjans:

*Duran insta a acabar amb "l'anomalia" que el catalanisme no guanyi en les generals (La Vanguardia, 11 nov.)
CiU es fixa com a objectiu per al 20N "vèncer el PSC i quedar per davant del PP"*

*Duran relega el pacte fiscal per facilitar un Govern d'unitat (El Periódico, 11 nov.)
Detalla les primeres mesures d'un hipotètic Executiu de concentració presidit per Rajoy*

*Duran vol posar fi a una anomalia del catalanisme (El Punt Avui, 11 nov.)
Recorda que els partits sense dependència espanyola no són majoritaris a Catalunya en les espanyoles des del 77*

*Duran hi torna: "Toca govern de concentració" (Ara, 11 nov.)
El candidat, que vol que CiU hi sigui, creu que el PP s'equivocaria si no l'acceptés*

En un altre cas, les crítiques de Duran al matrimoni homosexual són motiu de discrepància:

*Duran crea más división en CiU al rechazar el matrimonio gay (El País, 4 nov.)
Convergais responde que CDC aprueba estos enlaces*

I la resta de mitjans:

*Duran crida a "bombardejar" les urnes amb vots de CiU (La Vanguardia, 4 nov.)
La federació és defineix com l'única opció capaç de "parar els peus" al PP*

*Duran desvincula nacionalisme i pacte fiscal per captar indecisos (El Periódico, 4 nov.)
El candidat afirma que CiU se sumaria sense condicions a un Govern de concentració*

*Duran engega una croada als feus barcelonins del PSC (El Punt Avui, 4 nov.)
Votar Chacón és vot perdut i no frena la majoria del PP. Insisteix en el concert*

*"CiU és l'únic dic que pot contenir el PP" (Ara, 4 nov.)
Duran apel·la als votants socialistes de l'àrea metropolitana*

Temàtiques tractades regularment per alguns diaris

La immigració...

*El PP promete prohibir el uso del "burka" en la vía pública (El País, 6 nov.)
Cospedal defuig a Badalona el debat sobre la immigració (El Periódico, 7 nov.)
El PP catalán se sale del guión y relaciona delito con inmigración (El País, 7 nov.)
El PPC mostra la seva política severa amb la immigració (El Periódico, 14 nov.)
Camacho vol que es puntuï per contractar immigrants (El Punt Avui, 14 nov.)*

El transvasament de l'Ebre és important per a alguns diaris...

*Duran intenta cerrar la herida del trasvase del Ebro (El País, 7 nov.)
CiU se pone **ahora** a un nuevo Plan Hidrológico Nacional*

Esquerra alerta de que el PP recuperará el trasvase del Ebro (entradeta El País, 7 nov.)

Bosch alerta que CiU i PP transvasaran l'Ebre (Ara, 7 nov.)

El PP evita aclarar qué hará Rajoy con el trasvase del Ebro (El País, 9 nov.)

La possibilitat d'annexió de Navarra que contempla la Constitució és motiu de notícia a tots els diaris, excepte a *El Periódico* que eludeix el tema i *La Vanguardia* que no el tracta.

Rajoy evitarà l'annexió de Navarra al País Basc (El Punt Avui, 13 nov.)

Rajoy entra en la cuestión navarra (El País, 13 nov.)

Rajoy garanteix que Navarra no serà d'Euskadi (Ara, 13 nov.)

*Rajoy reivindica la política davant la tecnocràcia (El Periódico, 13 nov.)
Contraposa els casos de Grècia i Itàlia, i apunta que ell farà "les coses bé"*

Titular de "promoció" o "reclam"

Rubalcaba sí responde (El País, 12 nov.) (Referència a la trobada a Twitter i que Rajoy sembla no va voler fer)

iGeneraciones del PSOE, uníos! (El País, 17 nov.)

Incidències

Moltes de les cobertures de mítings es cobreixen amb cròniques amb molta opinió i text. Són molt freqüents a *La Vanguardia* i a *l'Ara*.

Cap dels diaris no citen fonts, agències, etc., i només en algun cas s'hi fa referència en genèric (*segons els socialistes, els populars, etc.*)

El País es l'únic diari que, de manera regular, informa de la quantitat d'assistents als mítings.

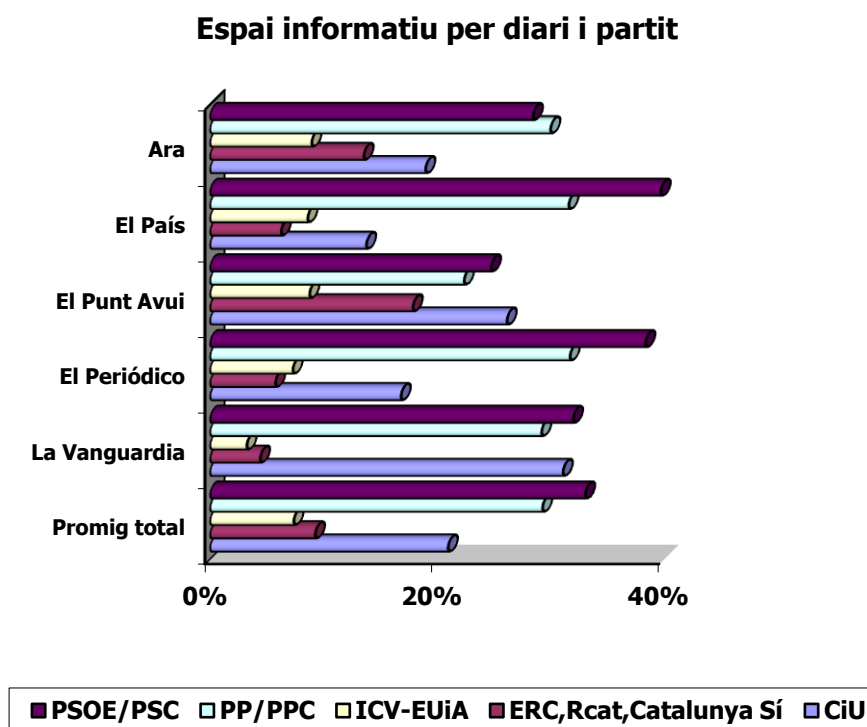
El lloc on se celebra l'acte s'oblida molt sovint i, majoritàriament, amb una referència al peu de foto n'hi ha suficient.

Les conferències amb els candidats organitzades pel Fòrum Primera Plana d'*El Periódico* són els únics actes organitzats per un diari i només se citen en les informacions del mateix diari. La resta, excepte algun cas a *l'Ara*, sembla que la ubicació determinava la importància de les declaracions.

La informació "off the record" és poc aconseguida. *El País* està molt ben informat del partit dels socialistes, entre altres coses, perquè ja al començament sabia que Carme Chacón faria una campanya molt personal i amb poc suport de fora de Catalunya. També un periodista de *l'Ara*, quan la candidata del *PSC* va donar suport a Pere Navarro en el míting de Terrassa, va informar que faria el mateix amb la resta de candidats a secretari general dels socialistes catalans. La resta de periodistes es preguntaven cada dia quina postura adoptaria Carme Chacón.

En general, hi ha un pobre contingut informatiu dels actes, potser perquè el mateix esdeveniment en si no dóna per a més. Se supleix amb un preàmbul molt extens.

Estadístiques. Anàlisi

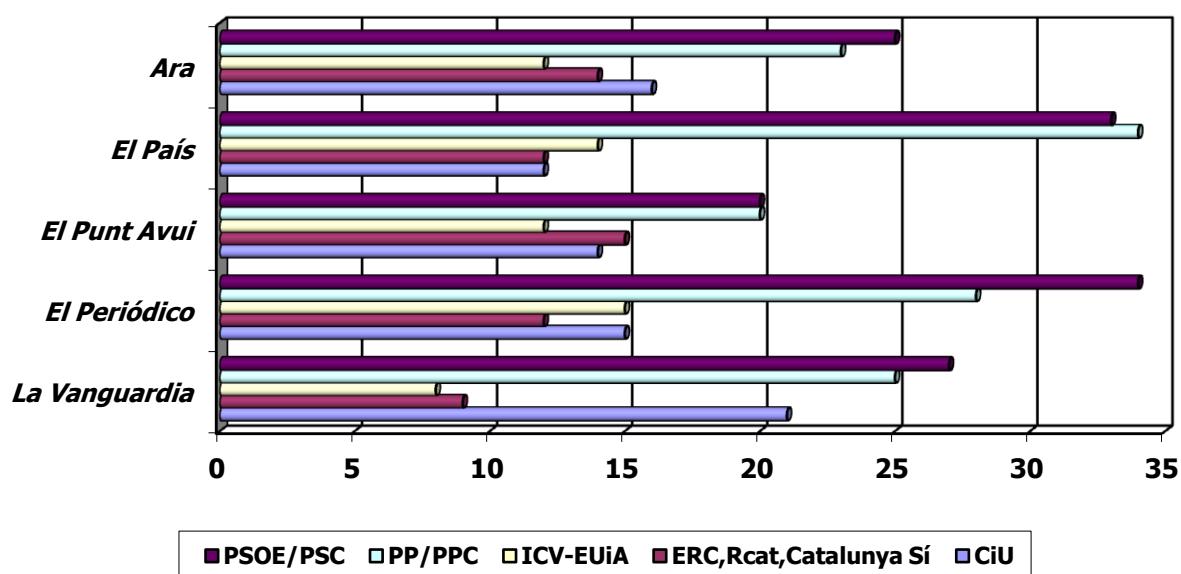
Espai dedicat a informació dels actes electorals per diari i partit

- En total han estat 224,91 pàgines
- Per mitjans, la distribució en pàgines és:

<i>La Vanguardia</i>	43,37
<i>El Periódico</i>	50,92
<i>El Punt Avui</i>	37,69
<i>El País</i>	45,87
<i>Ara</i>	47,06

- *La Vanguardia*: PSOE/PSC ha estat el partit amb més espai d'informació (32%) seguit per CiU i PP/PPC (31,10% i 29,21%, respectivament). A molta distància ERC/Reagrupament/Catalunya Sí i ICV-EUiA (4,43% i 3,25%).
- *El Periódico*: PSOE/PSC es distancia (38,34%) del PP/PPC (31,72%) i, amb una diferència notòria, de CiU (16,83%). ICV-EUiA, en aquest cas, està en quarta posició (7,31%) i, per últim, ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (5,77%).
- *El Punt Avui*: L'opció catalanista hi és molt present, ja que CiU (26,16%) és en el primer lloc. PSOE-PSC i PP hi són a poca distància (24,78% i 22,39%). Notable increment d'ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (17,88%) en relació amb la mitjana i també una presència a l'alça d'ICV-EUiA (8,78%).
- *El País*: El PSOE-PSC (39,72%) ocupa clarament la primera posició i el bipartidisme, molt present a Espanya fa que el PP tingui el 31,61% de presència. CiU (13,78%) té presència pràcticament en la quota catalana. ICV-EUiA (8,61%) té la seva quota d'esquerra i ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (6,28%) és en última posició.
- *Ara*: Lideratge del PP-PPC (30%) i molt a prop el PSOE-PSC (28,47%), fruit del bipartidisme. CiU (19%) apareix en tercer lloc i també hi ha una presència notable d'ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (13,56%) i ICV-EUiA (8,97%).

Nombre de notícies per diari i partit

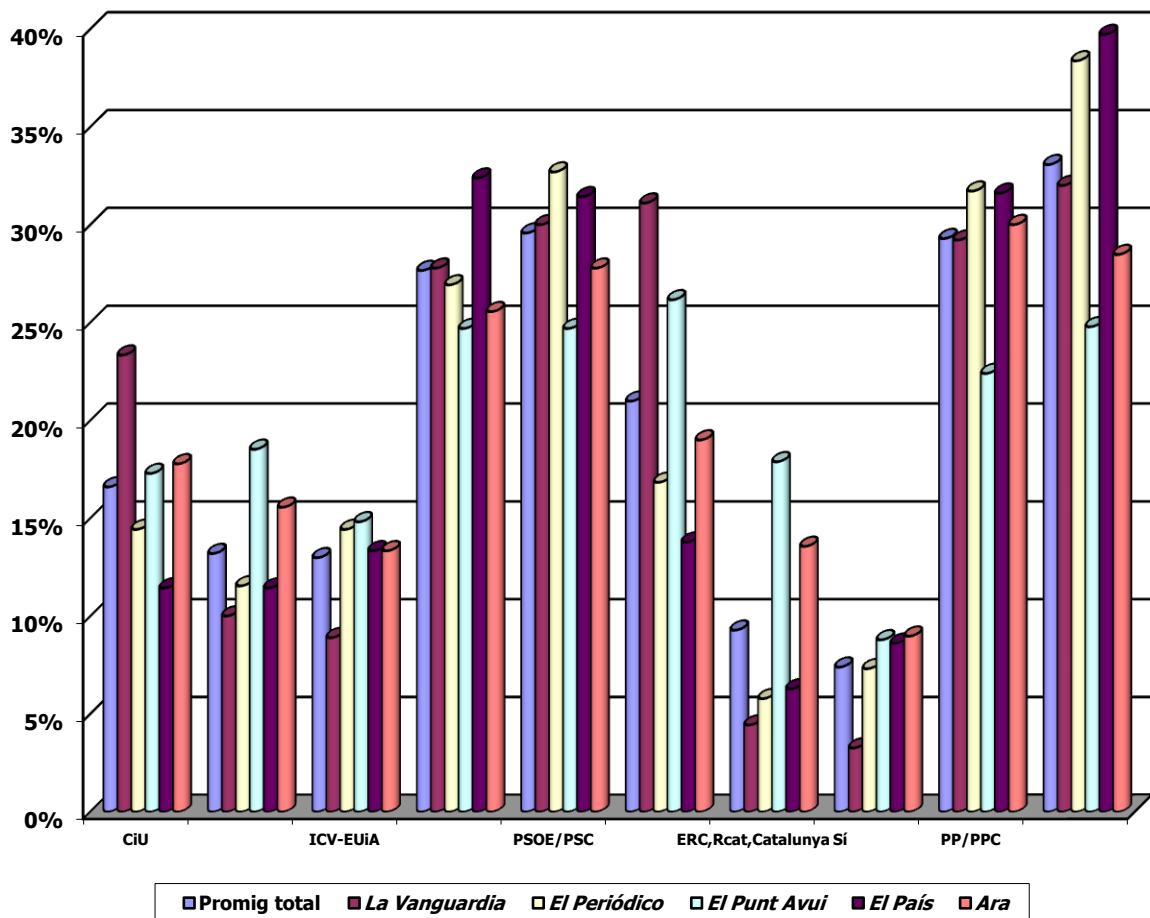
Notícies dels actes electorals per diari i partit:

- En total, han estat 470 notícies d'actes electorals
- La distribució per mitjans és:

<i>La Vanguardia</i>	90
<i>El Periódico</i>	104
<i>El Punt Avui</i>	81
<i>El País</i>	105

- *La Vanguardia*: Lideren clarament PSOE/PSC (30%) i PP/PPC (27,78%) i deixen CiU (23,33%) com a tercer partit. Quart i cinquè són ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (10%) i ICV-EUiA (8,89%).
- *El Periódico*: També com a primer partit i d'una manera destacada hi ha PSOE/PSC (32,69%) i després el PP/PPC (26,92%). CiU i ICV-EUiA (14,42% tots dos) són els tercers partits i, al final, ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (11,54%).
- *El Punt Avui*: Per igual, PSOE-PSC i PP (24,69%) i després, com una opció clara, ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (18,52%), CiU (17,28%) i ICV-EUiA (14,81%).
- *El País*: Bipartidisme clar, PP-PPC (32,38%) i PSOE-PSC (31,43%). ICV-EUiA (13,33%), com a tercer partit, i ERC/Reagrupament/Catalunya Sí i CiU (11,43%) amb el mateix tant per cent.
- *Ara*: D'una banda, PSOE-PSC (27,78%) i PP-PPC (25,56%) i de l'altra, CiU (17,78%) i ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (15,56%) i ICV-EUiA (13,33%).

Comparatiu % (nombre notícies / mida espais)

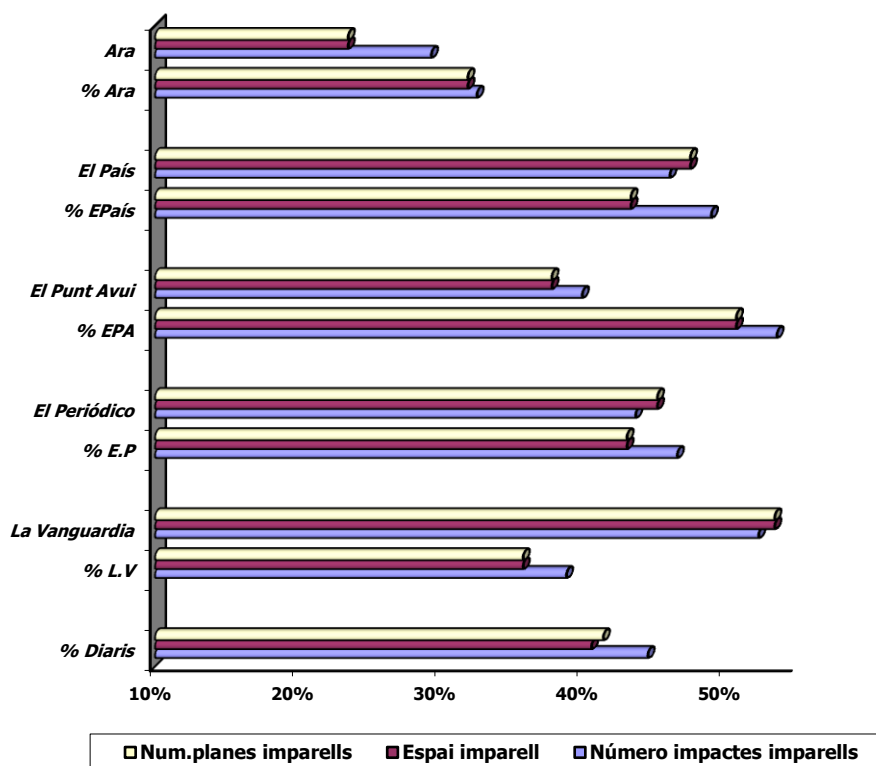
Comparació, en percentatge, entre el nombre total de notícies i el total d'espai dedicat a cada partit per cada mitjà.

Conclusions

- El bipartidisme és molt present en *La Vanguardia*, *El Periódico* i *El País*.
- CiU és present, molt per sobre de la mitjana, a *La Vanguardia* (més en espai informatiu) i a *El Punt Avui*.
- PSOE/PSC és el partit dominant a *El Periódico* i *El País*.
- PP/PPC té un protagonisme notable a *El Periódico*, *El País* i *l'Ara*.
- ERC/Reagrupament/Catalunya Sí té molta importància a *El Punt Avui* i també a *l'Ara*.
- ICV-EUIA està per sobre de la mitjana a *El Punt Avui*, *El País* i *l'Ara*.

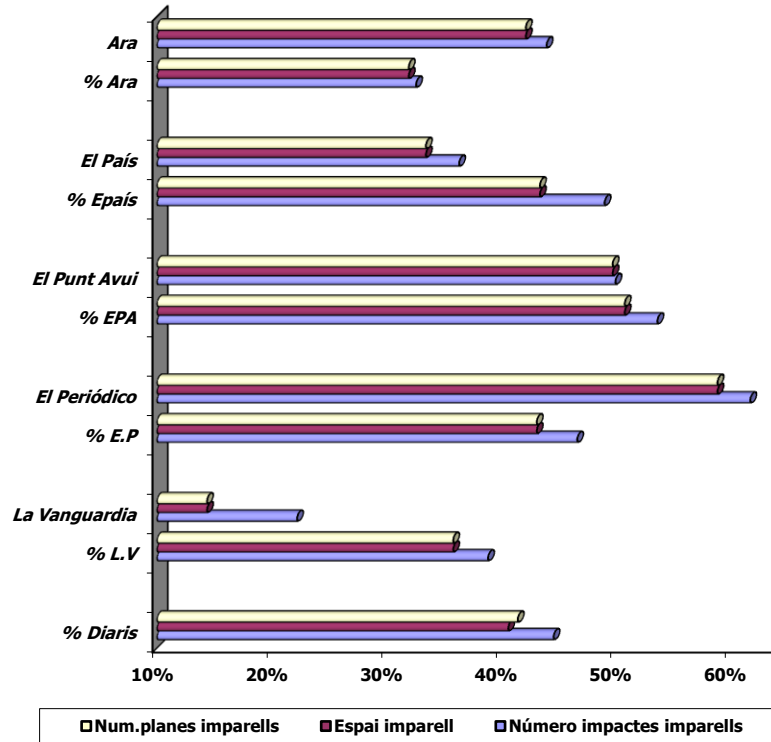
Ubicació de la notícia per partit i diari

CiU en ubicació senar

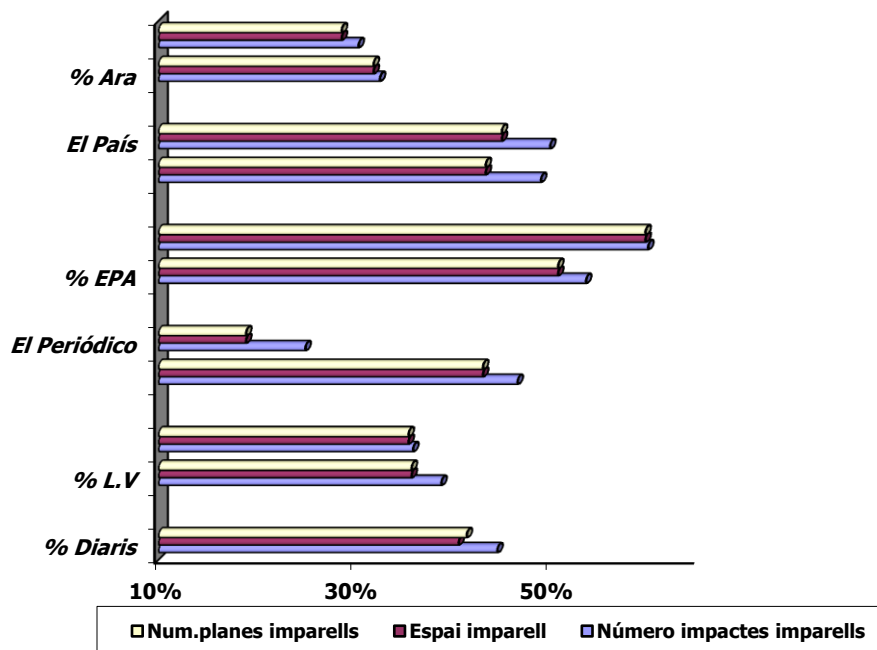
Tant *La Vanguardia* com *El Punt Avui* han estat el més favorables quant a la bona ubicació en plana senar. En impactes absoluts, *La Vanguardia* i, en el tant per cent, *El Punt Avui*. Per contra, *l'Ara* ha dedicat molt poc espai en pàgines senars.

PSOE/PSC en ubicació senar

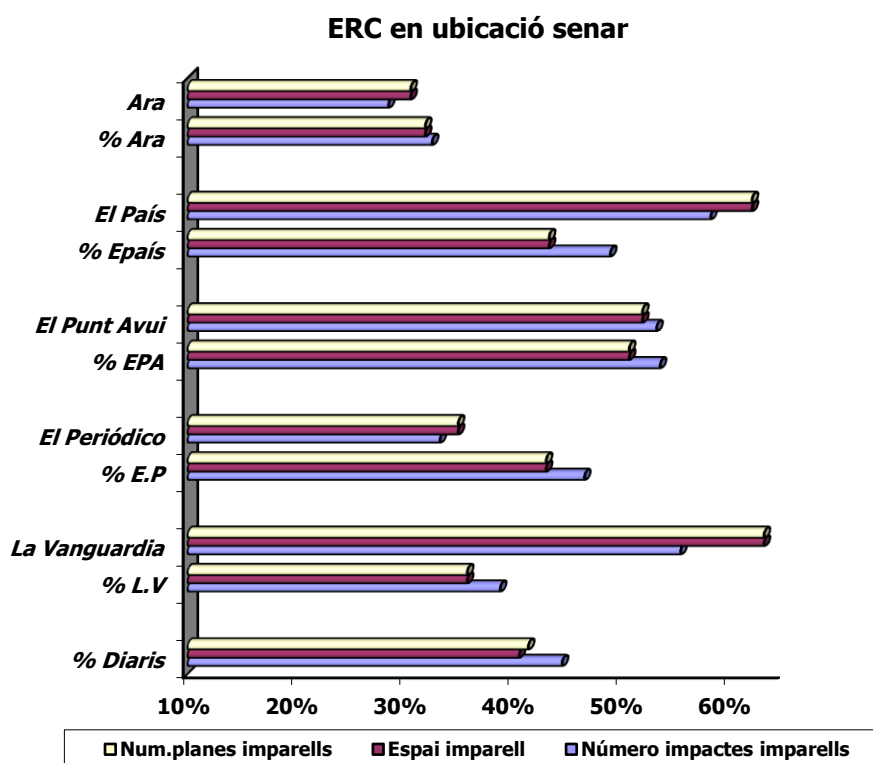

Clarament en impactes absoluts, *El Periódico*, *El Punt Avui* i *El País* han estat els que més suport han donat. Quant a proporció, *El Punt Avui* i *El País*.

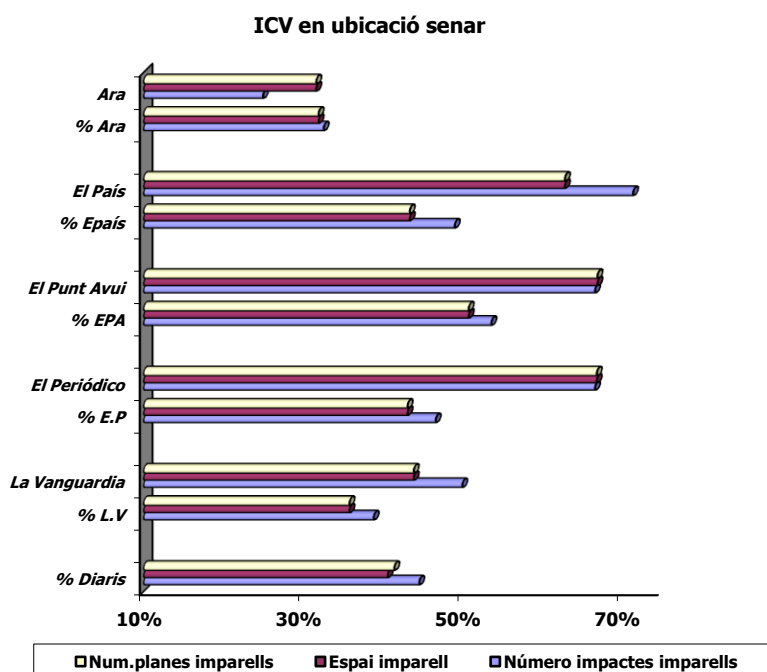
PP en ubicació senar

Tant *El Punt Avui* com *El País* han apostat clarament per pàgines senars. *El Periódico*, en quantitat, ha estat el diari que menys espai ha donat a una bona ubicació.

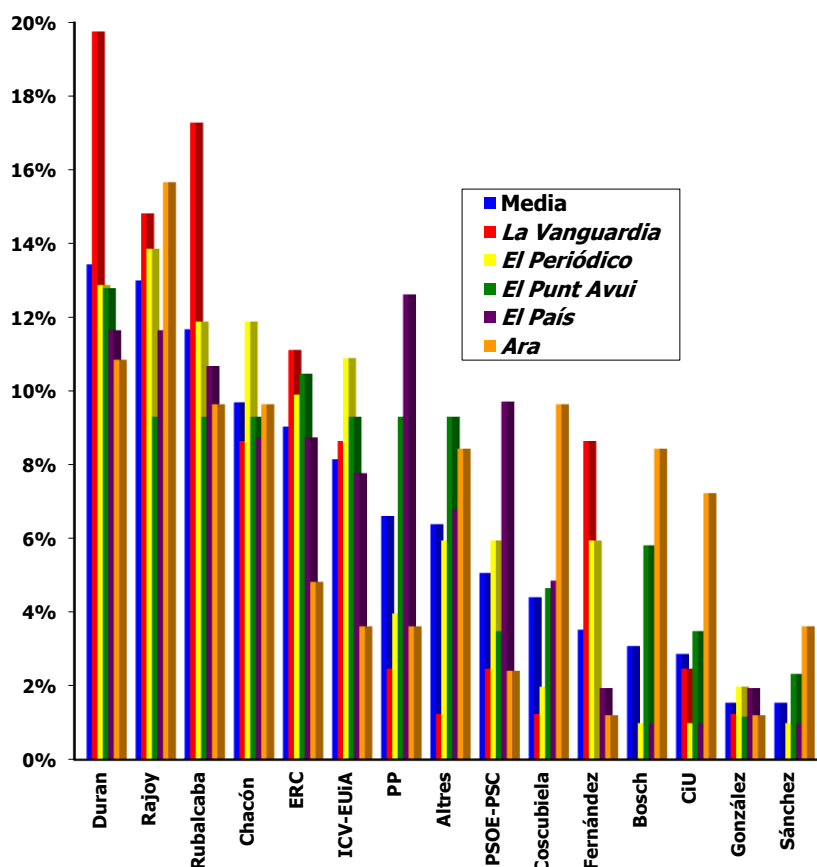

Els pocs espais destinats a *La Vanguardia* han estat ben ubicats i també per part d'*El País*. La millor proporció ha estat la d'*El Punt Avui*. Ubicació molt per sota de la mitjana és la de l'*Ara*.

Els més favorables han estat *El Punt Avui* i *El Periódico*. També *El País*, encara que la proporció no ha estat tan alta. L'*Ara* i *La Vanguardia* presenten baixa presència en pàgines senars.

Protagonista titular

S'han analitzat tots els protagonistes dels titulars als diaris, bé sigui el partit, el candidat o un polític:

Duran té una presència del 19,75% en els titulars de *La Vanguardia*. Després el segueixen Rubalcaba (17,28%) i Rajoy (14,81%). També l'*Ara* fa protagonista Rajoy (15,66%).

El Punt Avui és el que menys notorietat dona a Rajoy (9,30%).

Rubalcaba (17,28%) després de Duran és el que més surt a *La Vanguardia*. *El Punt Avui* i *Ara* són els que menys titulars els dediquen.

Chacón (11,88%) té una presència més gran a *El Periódico*.

En conjunt, ERC/Reagrupament/Catalunya Sí és la primera marca de partit darrere dels líders nacionals –Rubalcaba i Rajoy– i del catalans –Duran i Chacón–. On més apareixen, per potència, com a imatge és a l'*Ara*. Destaca a *La Vanguardia*, *El Punt Avui* i *El Periódico*.

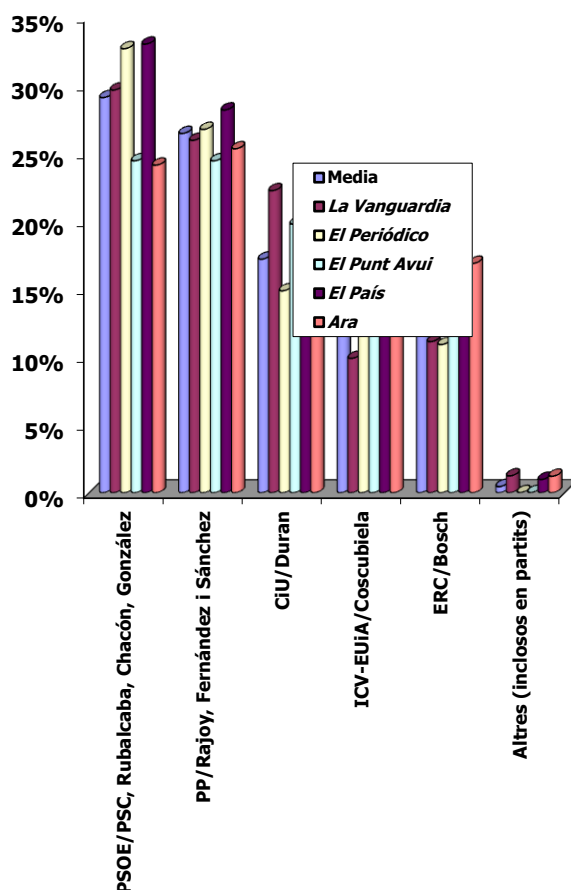
ICV-EUiA despunta a *El Periódico* (10,89%) i a *El Punt Avui* (9,30%). En canvi, té poca presència a l'*Ara* (3,61%).

PP-PPC (12,62%) i PSOE-PSC (9,71%) apareixen amb molta incidència a *El País*.

Coscubiela (9,64%), Bosch (8,43%) i CiU (7,23%) tenen a l'*Ara* una presència destacada.

El candidat Jorge Fernández Díaz no ha estat protagonista titular cap dia a *El País*, com Alfred Bosch no ho ha estat a *La Vanguardia*.

Protagonista titular (partit + polítics)

El grup PSOE/PSC destaca a *El País* (33,01%) i a *El Periódico* (28,16%). També estan per sobre de la mitjana a *La Vanguardia* (29,63%). *El Punt Avui* (24,42%) i l'*Ara* (24,10%) són els mitjans que menys titulars els dediquen.

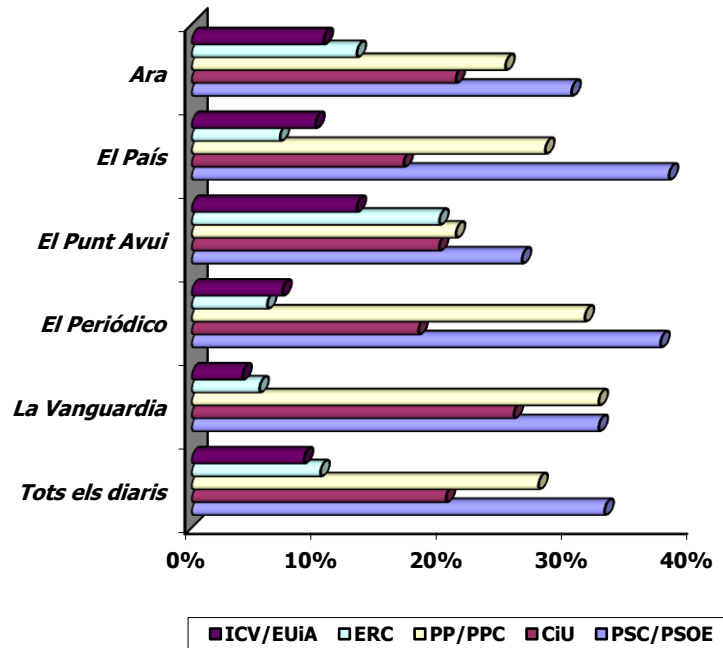
El PP-PPC mantenen un equilibri en tots els diaris. A *El País* (28,16%) estan per sobre de la mitjana.

CiU és per a *La Vanguardia* (22,22%), *El Punt Avui* (19,77%) i l'*Ara* (18,07%).

ICV-EUiA manté un equilibri a favor a *El Punt Avui* (17,44%) i, en menys mesura, a *El Periódico* (14,85%) i a l'*Ara* (14,45%).

ERC/Reagrupament/Catalunya Sí, en el conjunt, té a l'*Ara* (16,87%) una presència important en relació amb la resta de diaris. En segon terme, *El Punt Avui* (13,95%).

Protagonista fotos per grup de partit

PSOE/PSC apareix en clara majoria a *El País* (38,03%) i a *El Periódico* (37,35%) i queda considerablement reduït a *El Punt Avui* (26,32%), encara que ha estat el partit amb més presència i cal dir que també s'ha fet una distribució més equitativa.

PP-PPC apareix amb més importància a *La Vanguardia* (32,43%) i *El Periódico* (31,33%) i amb una importància considerablement més baixa a *El Punt Avui* (21,05%).

CiU continua sent per a *La Vanguardia* (25,68%) i queda molt desafavorit a *El Periódico* (18,07%) i *El País* (16,90%).

ICV-EUiA està molt per sobre a *El Punt Avui* (13,26%), també a *l'Ara* (10,53%) i a *El País* (9,86%).

ERC/Reagrupament/Catalunya Sí destaca a *El Punt Avui* (19,74%) i a *l'Ara* (13,16%) i molt poc a *El País* (7,04%), *El Periódico* (6,02%) i *La Vanguardia* (5,41%).

La Vanguardia se centra en els dos gran partits, PSOE-PSC i PP-PPC (32,43% per a cadascú), amb una tercera via amb CiU (25,68%). Els altres dos partits queden de la següent manera: ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (5,41%) i ICV-EUiA (4,05%).

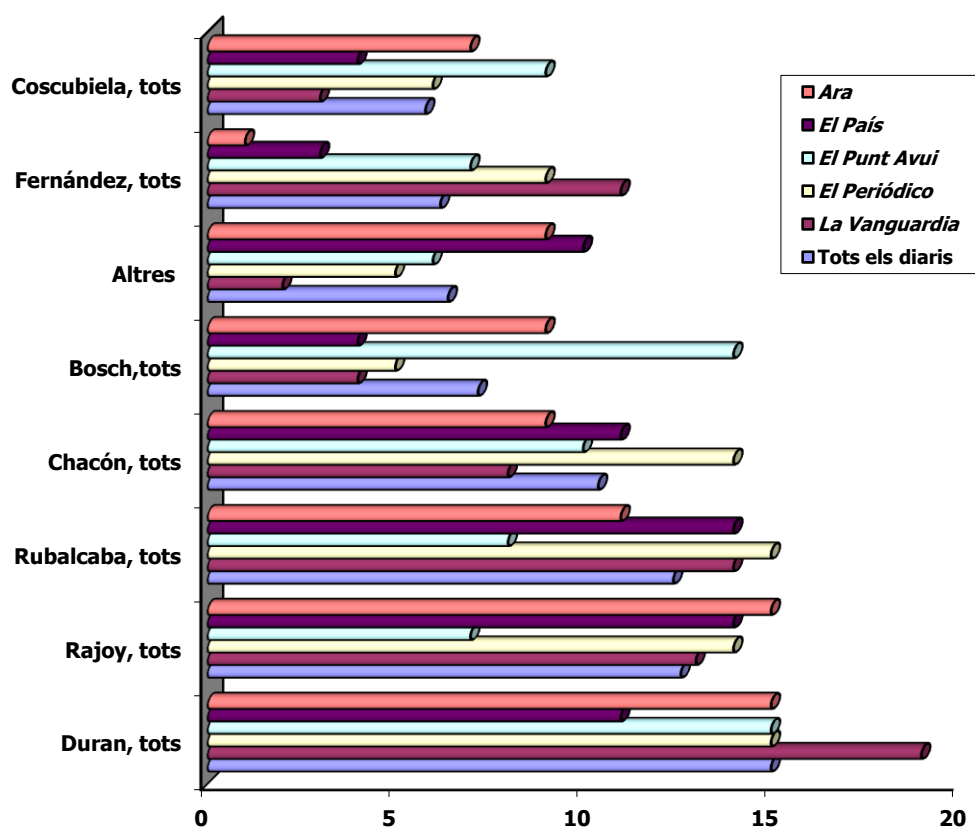
El Periódico té una gran preferència cap al PSOE/PSC (37,35%) i, a continuació, el PP-PPC (31,33%). Per sota de la mitjana, hi ha CiU (18,07%), ICV-EUiA (7,23%) i ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (6,02%).

El Punt Avui el lidera el PSOE/PSC (26,32%) i, en segona posició, PP-PPC (21,05%). Amb igualtat, CiU i ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (19,74%) i, per últim, ICV-EUiA (13,16%). És el diari amb menys diferències.

El País posa clarament per sobre PSOE/PSC (38,03%) i, a continuació seguint la mitjana, PP-PPC (28,17%). Per sota, trobem CiU (16,90%), ICV-EUiA (9,86%) i ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (7,04%).

L'*Ara* tracta majoritàriament els dos partits majoritaris, PSOE/PSC (30,26%) i PP-PPC (25%) amb un tracte inferior a la mitjana. La resta és superior: CiU (21,05%), ERC/Reagrupament/Catalunya Sí (13,16%) i ICV-EUiA (10,53%).

Nombre de fotos - Protagonista candidat - tot sol + altres

Cal destacar la notable presència de Duran a *La Vanguardia* (25,68%), molt per sobre de la mitjana i, per contra, escassa aparició a *El País* (15,49%).

Rajoy surt a *El País* (19,72%) i a l'*Ara* (19,74%) d'una manera important i, per contra, molt poc a *El Punt Avui* (9,21%).

Rubalcaba apareix amb una lleugera diferència superior a *El País* (19,72%) en relació amb *La Vanguardia* (18,92%). Molt inferior n'és l'aparició a *El Punt Avui* (10,53%).

Chacón lidera *El Periódico* (16,87%) i *El País* (15,49%). On menys apareix és a *La Vanguardia* (10,61%).

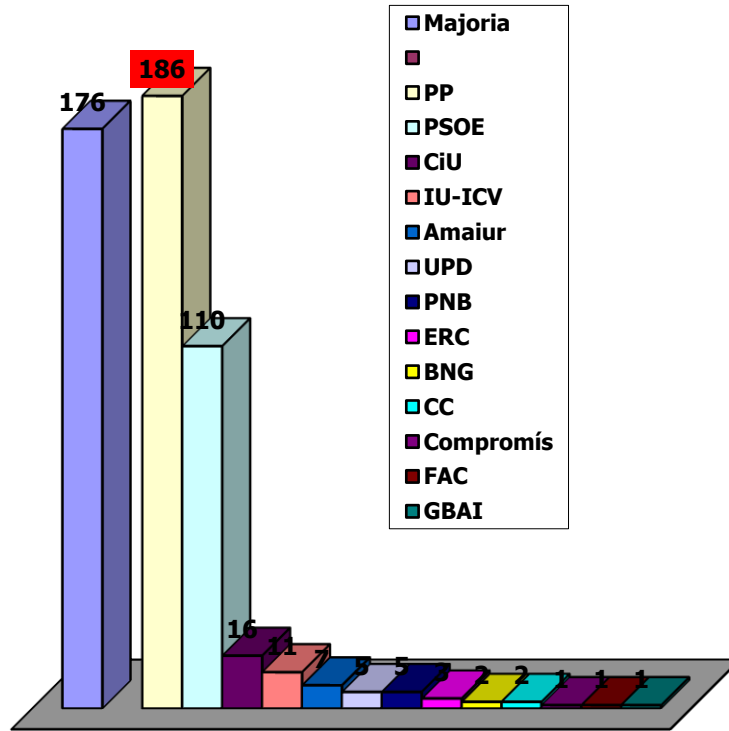
Bosch té molta notorietat a *El Punt Avui* (18,42%) i, també surt per damunt de la mitjana, a l'*Ara* (11,84%).

Fernández té un cert protagonisme a *La Vanguardia* (14,86%) i també a *El Periódico* (10,84%) i *El Punt Avui* (9,21%). L'*Ara* (1,32%) li dedica una part bàsicament testimonial.

Coscubiela té el màxim protagonisme a *El Punt Avui* (11,84%) i l'*Ara* (9,32%), per sobre de la mitjana. En canvi, a *La Vanguardia* (4,05%) hi apareix d'una manera molt residual.

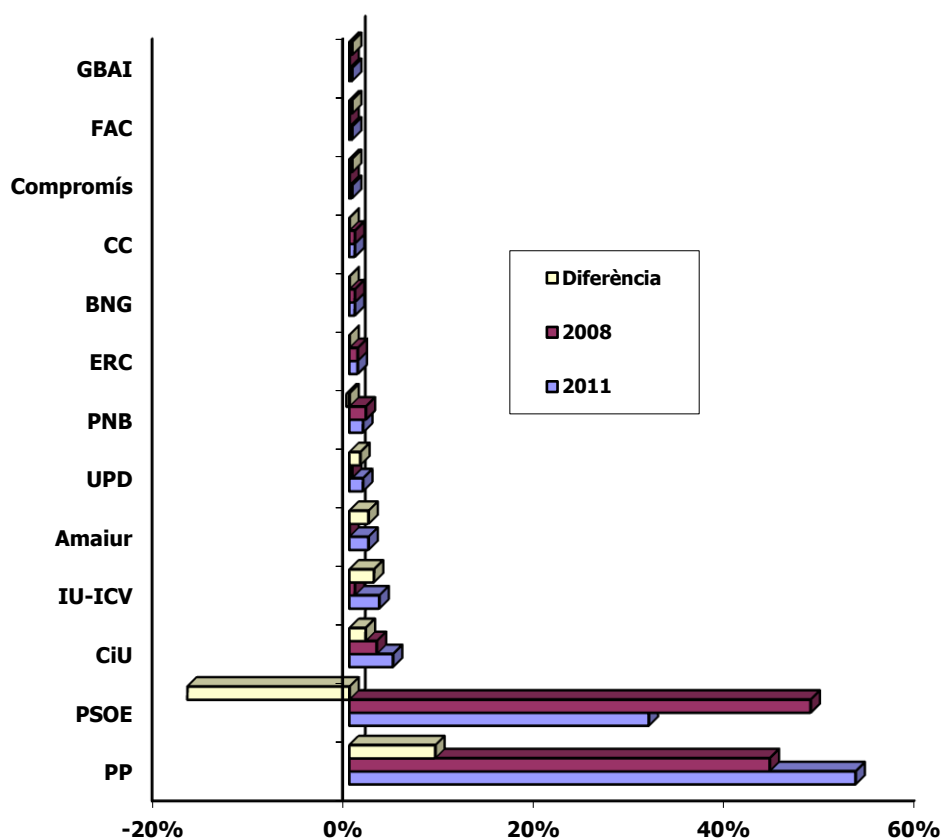
Resultat eleccions 20N. Comparativa 2008

Escons Congrés Diputats

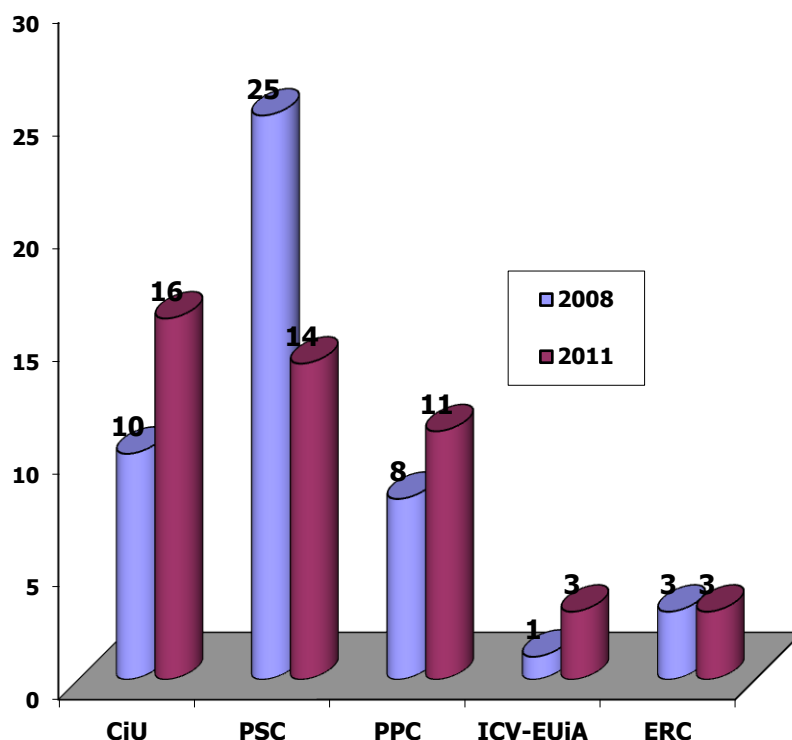
El resultat va ser una majoria absoluta del PP (+32). El PSOE va caure fortament (-59). Va pujar notablement IU-ICV (+9), CiU (+6) i UPD (+4). Amaiur (+7), com a primera força basca, irromp al Congrés juntament amb Compromís (+2), FAC (+1) i GBAI (+1).

Comparativa escons 2008/2011

A excepció del PSOE (-17%) i PNB (-0,29%), que han reduït la participació al conjunt dels diputats, la resta de partits l'han incrementada: PP (+9,02%), IU-ICV (+2,57%), Amaiur (+2%), CiU (+1,71%) i UPD (+1,14%).

Escons a Catalunya

CiU obté l'objectiu de ser el partit més votat a Catalunya, amb un increment de 6 diputats. També PPC (+3) i ICV-EUiA (+2) obtenen un resultat millor. PSC té un decreixement de 9 diputats i ERC/Reagrupament/Catalunya Sí queda igual.

Conclusions finals

L'estratègia de campanya dels diferents partits no es va moure bàsicament durant tota la campanya. Alguns es van haver d'adequar en funció d'algunes temàtiques i enquestes que anaven sortint.

PSOE/PSC: Es va veure amb la necessitat de posar constantment temàtica per debatre damunt la taula. La incidència dels mercats en la crisi, el problema global europeu de l'atur, la defensa del manteniment de la despesa en sanitat i educació, etc. Va fer poc debat d'identitat, ni catalana ni espanyola. Es va aproximar al moviment del 15M i va demanar constantment la mobilització no només socialista sinó també de tots els votants d'esquerra, amb la justificació del vot útil que permetés aturar la dreta. Va utilitzar amb objectiu electoral la fi de la violència d'ETA per part del partit, però hi va haver una quasi nul·la referència al candidat Rubalcaba. Hi va haver participació dels dirigents històrics, però va ser escassa la del president Zapatero.

CiU: La seva forquilla va ser en els temes econòmics per sortir de la crisi, principalment la petició del "concert econòmic-pacte fiscal" –amb menys insistència en l'última etapa–, i en els vinculats a les empreses, els emprenedors i l'atur, i, per una altra banda, el fet nacional amb

més o menys independentisme en funció de la situació. La lluita per ser la força més votada, va haver de tractar temes per mobilitzar no només tots els catalanistes sinó també els socialistes decebutos, els del moviment 15M i els independentistes del 10J, fent referència al vot "útil" per a Catalunya. Es va referir constantment a trencar el bipartidisme PSOE-PP. La proposta personal del candidat del "govern de concentració" va ser tot un fracàs, tant dins de la coalició com fora en la resta dels partits.

PP/PPC: Dues visions molt diferenciades. A Catalunya, dures crítiques als socialistes tant en el govern central d'ara com en l'anterior a la Generalitat. A la resta de Espanya, el to de confrontació va ser només de defensa del PSOE amb poca al·lusió al programa. Un sol eix: l'activació econòmica amb les mesures del nou govern vinculades amb la confiança que ha de venir d'Europa, per incentivar el món empresarial perquè creï ocupació, i una referència escassa a la necessitat de la reforma laboral. Totes les enquestes tan favorables van donar confiança per mantenir l'estratègia inicial.

ERC-Reagrupament-Catalunya Sí: La campanya va girar bàsicament a l'entorn de la independència i va baixar un graó en la petició del concert econòmic per atraure el votant més sobiranista de CiU. La petició d'abstenció de la CUP i de SI va fer que ERC reclamés aquests vots. Per l'esquerra, els indecisos socialistes més catalanistes també van ser un objectiu.

ICV-EUiA: Va ser el partit que més va explicar el seu programa electoral basat en el manteniment de l'estat de benestar, però, per contra, amb un canvi d'enfocament de les retallades a Catalunya, sense fer-ho ni en sanitat ni en educació. També es negava a les privatitzacions i a la reforma laboral, i parlava de reduir la despesa militar, la farmacèutica, el nombre d'infraestructures aturades, la dieta a l'Administració i el límit a l'Església i a la Casa Reial. La captació del vot del moviment 15M va ser una constant. Va atacar la dreta pel seu model social tant en clau espanyola al PP com en clau catalana a CiU. I deia que la utilitat de l'esquerra només estava en el vot als ecosocialistes i per això demanaven el vot dels socialistes indecisos i dels abstencionistes.

Les eleccions generals 2011 al Congrés dels Diputats i al Senat (20N) van estar marcades pel desgast del partit al govern –PSOE– fruit de la crisi econòmica i de la seva gestió. El partit majoritari a l'oposició –PP– es va limitar a fer una campanya sense entrar en temes de programa de partit, amb el tema central de l'economia, principalment per frenar l'atur, però sense concretar com fer-ho. Malgrat l'intent de confrontació dels socialistes, l'avantatge era tan gran a l'inici de la campanya que va ser impossible contrarestar-lo.

A Catalunya, la pugna pel primer lloc i perquè el PSC no tingués una caiguda important va fer que les estratègies no fossin a dues bandes, com a Espanya, sinó que hi intervinguessin altres partits. CiU va aconseguir el seu objectiu: ser la força més votada. ICV-EUiA va rebre considerablement més suport, i ERC-Reagrupament-Catalunya Sí va tenir èxit a última hora, perquè en l'inici de campanya totes les enquestes donaven per fet que perdria la representació parlamentària.

Sant Joan Despí, 17 d'abril del 2012